

Úloha V.S ... přirozeně proměnná

6 bodů; průměr 3,90; řešilo 20 studentů

a) Použijte vztah pro entropii ideálního plynu $S(U, V, N)$ z řešení třetí seriálové úlohy

$$S(U, V, N) = \frac{s}{2} nR \ln \left(\frac{U V^{\kappa-1}}{\frac{s}{2} R n^\kappa} \right) + nRs_0 .$$

a vztah pro změnu entropie

$$dS = \frac{1}{T} dU + \frac{p}{T} dV - \frac{\mu}{T} dN$$

a vypočítejte chemický potenciál jako funkci U , V a N . Upravte dále na funkci T , p a N .

Pomůcka: Přečtěte si o derivacích a malých změnách v druhém díle seriálu. Nyní by už mělo být zřejmější, že koeficienty jako $1/T$ před dU spočítáte jako parciální derivaci $S(U, V, N)$ podle U . Nezapomeňte na užitečný vztah $\ln(a/b) = \ln a - \ln b$ a že $n = N/N_A$.

Bonus: Vyjádřete tímto způsobem i teplotu a tlak jako funkce U , V a N . Eliminujte závislost tlaku na U , abyste dostali stavovou rovnici.

- b) Je chemický potenciál ideálního plynu kladný, nebo záporný (s_0 považujte za zanedbatelné)?
 c) Co se bude dít s plynem v pístu, pokud je plyn napojený na rezervoár s teplotou T_r ? Píst se může volně pohybovat a z druhé strany na něj nic nepůsobí. Popište, co se bude dít, pokud dovolíme jen kvazistatické procesy. Kolik práce takto dokážeme extrahovat? Platí, že se takto minimalizuje volná energie?

Pomůcka: Na výpočet práce se vám může hodit vztah

$$\int_a^b \frac{1}{x} dx = \ln \frac{b}{a} .$$

- d) Entalpii jsme definovali jako $H = U + pV$, Gibbsovu energii jako $G = U - TS + pV$. Jaké jsou přirozené proměnné těchto potenciálů? Jaké termodynamické veličiny dostaneme derivacemi těchto potenciálů podle svých přirozených proměnných?
 e) Vypočítejte změnu grandkanonického potenciálu $d\Omega$ z jeho definičního vztahu $\Omega = F - \mu N$.
Jančí se snažil představit si chemický potenciál.

1. Vypočítajme najprv bonus, protože je jednoduchší! Chceme parciálne derivovať S podľa U , tak dostaneme $1/T$. Využijeme, že $\ln(\dots)$ zo vzťahu pre $S(U, V, N)$ vieme napísat ako

$$\ln(U) + \text{členy, ktoré na } U \text{ nezávisia.}$$

Pred nimi stojí ešte faktor $snR/2$, ktorý na U tiež nezávisí, teda pri derivovaní všetky tieto ďalšie členy vypadnú. Ostáva teda len

$$\frac{1}{T} = \frac{\partial S(U, V, N)}{\partial U} = \frac{s}{2} nR \frac{\partial}{\partial U} \ln U = \frac{s}{2} nR \frac{1}{U} .$$

To je ale kalorická rovnica $U = snRT/2$.

Podobne pre V , $\ln(\dots)$ zo vzťahu pre $S(U, V, N)$ rozpíšeme ako

$$\ln(V^{\kappa-1}) + \text{členy, ktoré na } V \text{ nezávisia.}$$

Znova, po derivovaní ostane len derivácia tohto člena a ešte si spomenieme na $\ln(V^{\kappa-1}) = (\kappa-1)\ln V$ a počítame

$$\frac{p}{T} = \frac{\partial S(U, V, N)}{\partial V} = \frac{s}{2}nR(\kappa-1)\frac{\partial}{\partial V}\ln V = \frac{s}{2}nR(\kappa-1)\frac{1}{V}.$$

Pretože $\kappa = 1 + 2/s$, $\kappa - 1$ sa vykráti s $s/2$ a ani nemusíme odstraňovať U (týmto sa ospravedlňujem za zavádzanie v zadani), dostávame rovno stavovú rovnicu

$$\frac{p}{T} = \frac{nR}{V}.$$

Nakoniec vypočítajme μ . Derivovanie podľa N je trochu náročnejšie, pretože sa vyskytuje aj pred logaritmom. Najprv nahradíme všetky n za N/N_A a použijeme aj $R = N_A k_B$

$$S(U, V, N) = \frac{s}{2}Nk_B \ln \left(\frac{U V^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}RN^\kappa N_A^{-\kappa}} \right) + Nk_B s_0.$$

Pomocou pravidla o derivovaní súčinu môžeme počítať

$$\frac{\partial S(U, V, N)}{\partial N} = \frac{s}{2}k_B \ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}RN^\kappa N_A^{-\kappa}} \right) + \frac{s}{2}Nk_B \frac{\partial}{\partial N} \ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}RN^\kappa N_A^{-\kappa}} \right) + k_B s_0,$$

kde už pri derivácii logaritmu môžeme použiť trik s rozdelením na $\ln(N^{-\kappa})$ plus členy bez N . Takto dostávame

$$-\frac{\mu}{T} = \frac{\partial S(U, V, N)}{\partial N} = \frac{s}{2}k_B \ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}RN^\kappa N_A^{-\kappa}} \right) - \frac{s}{2}\kappa k_B + k_B s_0,$$

teda

$$\mu = -\frac{s}{2}k_B T \left[\ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}Rn^\kappa} \right) - \kappa + \frac{2}{s}s_0 \right] = -\frac{U}{N} \left[\ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}Rn^\kappa} \right) - \kappa + \frac{2}{s}s_0 \right]$$

Už len dosadíme za U a V do prvého vyjadrenia. Po chvíli upravovania dostaneme

$$\mu = -\frac{s}{2}k_B T \left[\ln \left(\frac{T^\kappa}{p^{\kappa-1}} \right) + s_1 \right],$$

kde sme do s_1 zahrnuli konštandy $2s_0/s$, $-\kappa$ a aj konštantné členy z logaritmu. Takýto výraz ešte vieme upraviť

$$\mu = -k_B T \left[\frac{s}{2}\kappa \ln T - \frac{s}{2}(\kappa-1) \ln p + s_1 \right] = -k_B T \left[\left(\frac{s}{2} + 1 \right) \ln T - \ln p + s_1 \right].$$

2. To, že s_0 je zanedbatelné, nie je úplne presná formulácia. Táto konštantu totiž v sebe musí obsahovať aj jednotky, a to dokonca ich logaritmus.¹ Dobrý spôsob, ako malost s_0 interpretovať, je jednoducho si povedať, že pre normálne podmienky je vnútorná energia aj tlak veľký a teda logaritmus \ln vo vzťahu

$$\mu = -\frac{U}{N} \left[\ln \left(\frac{UV^{\kappa-1}}{\frac{s}{2}Rn^\kappa} \right) - \kappa + \frac{2}{s}s_0 \right]$$

bude dosť veľký na to, aby bola hranatá zátvorka kladná. Keďže je násobená záporným číslom, celkový chemický potenciál je záporný. Ak vám to pripadá podozrivé, máte pravdu, veľkosť U a V voči nR totiž závisí na jednotkách. Vedzte, že chemický potenciál skutočne je záporný a prečítajte si komentár v seriáli.

To, že je chemický potenciál záporný, má fyzikálnu interpretáciu s pomocou štatistickej fyziky. Chemický potenciál je nárast vnútornej energie pri pridaní jednej častice, ak zachováme entropiu a objem. Entropiu v štatistickej fyzike počítame ako logaritmus počtu stavov s rovnakou energiou. Látka s väčším počtom častíc bude mať vo všeobecnosti väčšiu entropiu: Energia rozdelujeme medzi viac častíc, máme teda viac možností ako ju rozdeliť.

Na druhú stranu, ak znížime energiu, entropia klesne (to vidíte i vo vzťahu $S(U, V, N)$). Ak teda chceme pri pridaní častice zachovať entropiu, musíme znížiť energiu, a to práve pridaním $\mu < 0$.

3. Plyn sa bude samozrejme rozpínať do nekonečna. Ak povolíme len kvázistatické procesy, pohyb priestu bude veľmi pomalý, no keďže z vonka nič nepôsobí, plyn sa bude rozpínať stále. Energia na to potrebnú bude odoberať z rezervoáru. Pri kvázistatickom procese bude teplota plynu konštantná, teda platí

$$p = \frac{nRT_r}{V}.$$

Prácu, ktorú vykoná plyn pri rozpínaní z V_0 na V_1 , ľahko spočítame ako

$$W = \int_{V_0}^{V_1} p(V)dV = nRT_r \int_{V_0}^{V_1} \frac{1}{V}dV = nRT_r \frac{V_1}{V_0}.$$

Pri rozpínaní do nekonečna teda práca rastie nad všetky medze, a to rýchlosťou logaritmu objemu. Čo robí volná energia? Zaujíma nás iba člen s V , ktorý vieme izolovať ako

$$F(T_r, V, N) = -nRT_r \ln V + \text{členy bez } V.$$

Zo seriálu vieme, že práca získaná zo systému v kontakte s tepelným rezervoárom je rovná poklesu Helmholtzovej volnej energie, platí $dW = -dU_{\text{total}} = -dF$. To ale súhlasí s naším výpočtom. Zmena pri rozpínaní je

$$\Delta F = F(T_r, V_1, N) - F(T_r, V_0, N) = -nRT_r \ln \frac{V_1}{V_0},$$

čo je práve $-W$. Nakoniec, môžeme povedať, že sa voľná energia minimalizuje: Keďže systém nie je nikdy v rovnováhe, stále klesá do $-\infty$, práve kvôli členu $-nRT_r \ln V$.

¹Ku tomuto problému sa vrátíme v 6. dieli seriálu.

4. Prirodzené premenné ľahko nájdeme z dH , čo sme počítali už v seriáli

$$dH = TdS + \mu dN + Vdp.$$

Prirodzené premenné sú teda S, N, p a parciálne deriváce $H(S, N, p)$ podľa nich nám postupne dajú $T(S, N, p)$, $V(S, N, p)$ a $\mu(S, N, p)$.

Podobne, pre G je

$$dG = -SdT + Vdp + \mu dN,$$

vyjadrením G v premenných T, p, N , ktoré sú prirodzené, vieme dopočítať ostatné premenné ako derivácie $G(T, p, N)$. Derivácia podľa T dá $-S(T, p, N)$, derivácia podľa p dá $V(T, p, N)$ a derivácia podľa N dá $\mu(T, p, N)$.

5. Výpočet je obdobný ako pre dG či dH

$$d\Omega = dF - d(\mu N) = -SdT - pdV + \mu dN - \mu dN - Nd\mu = -SdT - pdV - Nd\mu.$$

Ján Pulmann

janci@fykos.cz